

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ Ι**

Αριθμός 4376	Παρασκευή, 25 Ιανουαρίου 2013	3
--------------	-------------------------------	---

Ο περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2013 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 2(I) του 2013

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΡΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

200(I) του 2011
40(I) του 2012
49(I) του 2012.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2013 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων Νόμους του 2011 έως (Αρ. 2) του 2012 (που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων Νόμοι του 2011 έως 2013.

Αντικατάσταση του άρθρου 13 του βασικού νόμου.

2. Το άρθρο 13 του βασικού νόμου αντικαθίσταται από το ακόλουθο νέο άρθρο 13:

«Ευθύνη Κεντρικής Τράπεζας, αρμοδίων εποπτικών αρχών και λειτουργών Υπουργείου Οικονομικών και άλλων προσώπων.

13. (1) Η Κεντρική Τράπεζα, οι αρμόδιες εποπτικές αρχές και οποιοσδήποτε σύμβουλος ή λειτουργός της Κεντρικής Τράπεζας ή σύμβουλος, μέλος επιτροπής ή λειτουργός των αρμοδίων εποπτικών αρχών, σε περίπτωση έγερσης αγωγής, αίτησης ή άλλης νομικής διαδικασίας για διεκδίκηση αποζημιώσεων ή άλλης θεραπείας ή για επιβολή κύρωσης εναντίον του σχετικά με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψή του κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών της Κεντρικής Τράπεζας ή των αρμοδίων εποπτικών αρχών δυνάμει του παρόντος Νόμου ή δυνάμει οποιωνδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, δεν υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη, εκτός αν αποδειχθεί ότι η πράξη ή η παράλειψη δεν έγινε καλή τη πίστει ή είναι αποτέλεσμα σοβαρής αμέλειας.

(2) Ο Υπουργός Οικονομικών και οποιοσδήποτε λειτουργός του Υπουργείου Οικονομικών, σε περίπτωση έγερσης αγωγής, αίτησης ή άλλης νομικής διαδικασίας για διεκδίκηση αποζημιώσεων ή άλλης θεραπείας ή για επιβολή κύρωσης εναντίον του σχετικά με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψή του κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών του δυνάμει του παρόντος Νόμου ή δυνάμει οποιωνδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, δεν υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη, εκτός αν αποδειχθεί ότι η πράξη ή η παράλειψη δεν έγινε καλή τη πίστει ή είναι αποτέλεσμα σοβαρής αμέλειας.

Νοείται ότι το παρόν εδάφιο εφαρμόζεται για τους λειτουργούς του Υπουργείου Οικονομικών και σε σχέση με την τυχόν ιδιότητά τους ως διορισμένων δυνάμει του παρόντος Νόμου μελών του διοικητικού συμβουλίου ή της Επιτροπείας του επωφελομένου χρηματοοικονομικού οργανισμού.

(3) Πρόσωπο που με οποιοδήποτε τρόπο διορίζεται μέλος του διοικητικού συμβουλίου ή της Επιτροπείας επωφελούμενου χρηματοοικονομικού οργανισμού, καθώς και λειτουργοί του οργανισμού αυτού που ενεργούν κατόπιν οδηγιών του διοικητικού συμβουλίου ή της Επιτροπείας του, σε περίπτωση έγερσης αγωγής, αίτησης ή άλλης νομικής διαδικασίας για διεκδίκηση αποζημιώσεων ή άλλης θεραπείας ή για επιβολή κύρωσης εναντίον του σχετικά με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψή του κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών του, η οποία πράξη ή παράλειψη έχει λάβει χώραν κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία η Δημοκρατία κατέχει την πλειοψηφία των μετοχών του επωφελούμενου οργανισμού που παρέχουν δικαίωμα ψήφου ή διορίζει την πλειοψηφία των μελών ή μελών που έχουν δικαίωμα αρνησικυρίας για τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου ή της Επιτροπείας, δεν υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη, εκτός αν αποδειχθεί ότι η πράξη ή η παράλειψη δεν έγινε καλή τη πίστει ή είναι αποτέλεσμα σοβαρής αμέλειας.

(4) Ανεξάρτητα και χωρίς επηρεασμό των προνοιών των εδαφίων (1) έως (3) του παρόντος άρθρου, η Δημοκρατία αποζημιώνει και καλύπτει κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στα εν λόγω εδάφια για οποιαδήποτε δαπάνη ή ζημιά που τυχόν υφίσταται σε σχέση με οποιαδήποτε αγωγή, αίτηση ή άλλη νομική διαδικασία εναντίον του που αναφέρεται στα εδάφια (1) έως (3), εκτός αν αποδειχθεί ότι η πράξη ή η παράλειψη δεν έγινε καλή τη πίστει ή είναι αποτέλεσμα σοβαρής αμέλειας.»